

Bruksela, dnia 20 kwietnia 2012 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 30/2012

**Sprawozdanie z inicjatyw i opinii Komisji Europejskiej w marcu 2012 r.
w obszarze: transportu, budżetu, rynku wewnętrznego i finansów
(wybrane)**

1. **TRANSPORT - Bezpieczeństwo na drogach: w 2011 r. postępy w ograniczaniu liczby śmiertelnych wypadków na drogach spadły do 2 proc.**
2. **TRANSPORT lotniczy - Państwa członkowskie popierają zmianę przepisów unijnych dotyczących obsługi naziemnej**
3. **TRANSPORT lotniczy: Komisja wzywa Polskę i Grecję do pełnego przestrzegania przepisów dotyczących opłat lotniskowych**
4. **TRANSPORT - Ministrowie transportu udzielają poparcia dla nowej bazowej sieci transportowej UE**
5. **AGENDA CYFROWA - UE osiągnęła wstępne porozumienie w sprawie skutecznych i trwałych rozwiązań roamingowych dla użytkowników telefonów komórkowych**
6. **PRZEMYSŁ I PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ - Małe przedsiębiorstwa: przechodzenie na gospodarkę ekologiczną trwa, ale jeszcze nie z maksymalną prędkością**
7. **BUDŻET I FINANSE - Podatek od transakcji finansowych pozwoli obniżyć oparte na DNB składki państw członkowskich do budżetu UE o 50%**
8. **RYNEK WEWNĘTRZNY I HANDEL - Komisja Europejska pragnie uczciwych reguł gry dla przedsiębiorstw europejskich na międzynarodowym rynku zamówień publicznych**
9. **RYNEK WEWNĘTRZNY I FINANSE - Podjęcie działań w sprawie równoległego systemu bankowego: zapobieganie postawianiu nowych źródeł ryzyka w sektorze finansowym**
10. **RYNEK WEWNĘTRZNY I FINANSE - Komisja podejmuje działania na rzecz zwiększenia bezpieczeństwa i efektywności rozrachunku papierów wartościowych w Europie**
11. **GOSPODARKA - Wspieranie wzrostu gospodarczego i tworzenie miejsc pracy w Grecji – drugie sprawozdanie kwartalne grupy zadaniowej ds. Grecji**

1. TRANSPORT - Bezpieczeństwo na drogach: w 2011 r. postępy w ograniczaniu liczby śmiertelnych wypadków na drogach spadły do 2 proc.

Według nowych danych opublikowanych 29 marca 2012 r. przez Komisję Europejską w ubiegłym roku odnotowano znacznie wolniejsze postępy w ograniczaniu liczby śmiertelnych ofiar wypadków na drogach (jedynie -2 proc.) w porównaniu z bardzo obiecującym spadkiem śmiertelnych wypadków w całej UE obserwowanym w czasie ostatniej dekady (średnio -6 proc.). Co gorsza w niektórych państwach członkowskich, takich jak Niemcy i Szwecja, szczytujących się bardzo dobrymi wynikami w zakresie bezpieczeństwa na drogach odnotowano znaczny wzrost liczby śmiertelnych ofiar wypadków drogowych. Również w innych państwach członkowskich, takich jak Polska i Belgia, które i tak mają znacznie gorsze wyniki w dziedzinie bezpieczeństwa ruchu drogowego, liczba ofiar śmiertelnych wzrosła. Problemem są nadal wypadki motocyklowe: tu liczba ofiar śmiertelnych od ponad dekady się nie zmniejsza.

Unijny komisarz ds. transportu **Siim Kallas** powiedział: „Opublikowane dane są sygnałem alarmowym. Jest to najniższy spadek liczby śmiertelnych wypadków drogowych odnotowany w ciągu dziesięciolecia. Codzienne na drogach Europy ginie 85 osób. To nie do przyjęcia. Realizacja celu przewidującego, że do 2020 r. liczba śmiertelnych ofiar wypadków drogowych ponownie spadnie o połowę, wymaga znacznego nasilenia działań na szczeblu unijnym i krajowym. Zamierzam zwrócić się na piśmie do ministrów wszystkich państw członkowskich z prośbą o informacje na temat krajowych planów wykonawczych w zakresie bezpieczeństwa drogowego na 2012 r. Chcę mieć pewność, że nawet w czasach kryzysu gospodarczego te ważne działania, mające zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego, nie zostaną zaniechane. Na szczeblu UE w 2012 r. zamierzam skoncentrować się przede wszystkim na problemie wypadków motocyklowych: obecny trend należy odwrócić, a liczba ofiar śmiertelnych musi zacząć spadać”.

Załączona tabela „Ofiary śmiertelne na drogach w podziale na państwa” przedstawia dane liczbowe dla całej UE w rozbiciu na poszczególne państwa i obrazuje postępy poczynione od 2001 r. Obejmuje też najnowsze dane za 2011 r.

W ciągu ostatnich dziesięciu lat w ramach unijnego planu działań na rzecz bezpieczeństwa ruchu drogowego na lata 2001-2011 osiągnięto znaczne postępy. Liczba śmiertelnych ofiar wypadków drogowych spadła o prawie 45 proc., co oznacza, że uratowano życie 125 000 osobom.

Liczba śmiertelnych ofiar wypadków drogowych w UE zmniejszała się średnio o 6 proc. rocznie. W niektórych latach spadek ten osiągnął aż 11 proc. (w 2010 r.).

- **Europejski plan działań na rzecz bezpieczeństwa ruchu drogowego na lata 2011-2020**

W lipcu 2010 roku Komisja przyjęła ambitne plany, zgodnie z którymi liczba śmiertelnych ofiar wypadków na drogach Europy ma się zmniejszyć o połowę w ciągu najbliższych dziesięciu lat. Proponowane inicjatywy ujęto w „Kierunkach europejskiej polityki w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego na lata 2011-2010”. Przewidują one bardziej rygorystyczne normy bezpieczeństwa pojazdów, udoskonalone szkolenia użytkowników dróg oraz skuteczniejsze egzekwowanie przepisów ruchu drogowego. Aby zrealizować powyższy program, Komisja ściśle współpracuje z państwami członkowskimi.

- **Program działań na rzecz bezpieczeństwa ruchu drogowego na lata 2011-2020:**

Program działań na rzecz bezpieczeństwa ruchu drogowego obejmuje zbiór inicjatyw, które dotyczą poprawy bezpieczeństwa pojazdów, infrastruktury i zachowania użytkowników dróg.

Zaproponowano siedem celów strategicznych. Są to:

- poprawa środków bezpieczeństwa dla samochodów ciężarowych i osobowych,
- budowa bezpieczniejszych dróg,
- rozwój inteligentnych pojazdów,
- lepsze zasady egzaminowania i szkolenia kierowców,
- skuteczniejsze egzekwowanie przepisów,
- ograniczenie liczby rannych,
- nowe działania dotyczące motocyklistów.

- **Kolejne działania**

Wzmoczone zostaną prace związane z wdrożeniem europejskiego programu działań na rzecz bezpieczeństwa ruchu drogowego na lata 2011-2020. Ponadto wiceprzewodniczący ogłosił zamiar zintensyfikowania wysiłków w zakresie egzekwowania przepisów na szczeblu krajowym oraz starań dotyczących motocyklistów, czyli najbardziej narażonych użytkowników dróg.

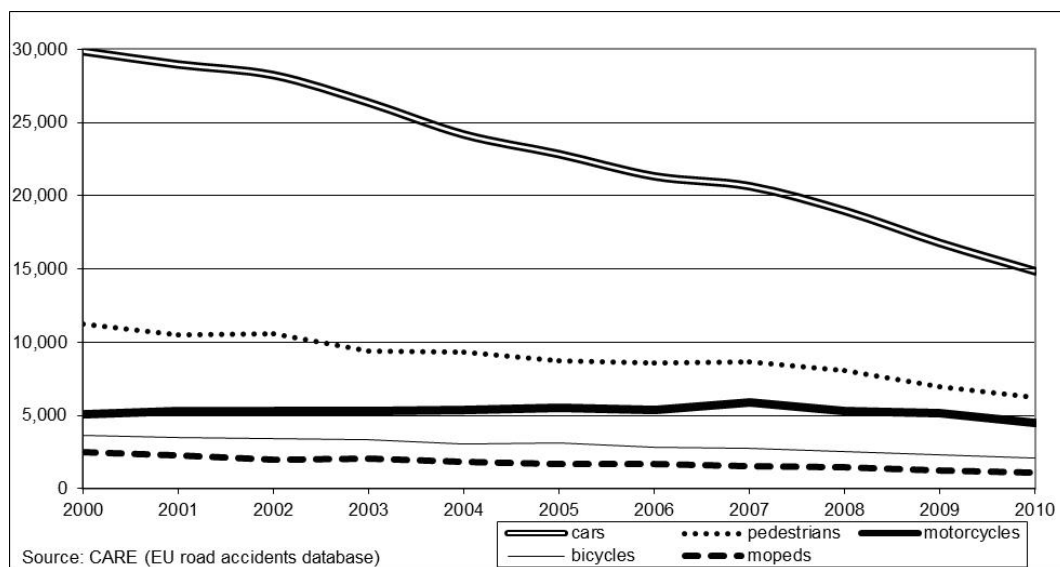
Państwo członkowskie	Liczba ofiar śmiertelnych w przeliczeniu na milion osób			Zmiana liczby ofiar śmiertelnych		
	2001	2010	2011 (dane tymczasowe)	2001-2010	Średni roczny spadek	2010-2011 (dane tymczasowe)
Belgia	145	75	77	-45%	-6%	4%
Bułgaria	124	103	88	-23%	-3%	-15%
Republika Czeska	130	76	73	-40%	-5%	-4%
Dania	81	46	40	-41%	-6%	-18%
Niemcy	85	45	49	-48%	-7%	10%
Estonia	146	58	75	-61%	-10%	29%
Irlandia	107	47	42	-49%	-7%	-13%
Grecja	172	111	97	-33%	-4%	-13%
Hiszpania*	136	54	50	-50%	-9%	-6%
Francja	134	62	61	-51%	-8%	0%
Włochy*	125	68	65	-42%	-6%	-4%
Cypr	140	75	88	-39%	-5%	18%
Łotwa	236	97	80	-61%	-10%	-18%
Litwa	202	90	92	-58%	-9%	-3%
Luksemburg	159	64	70	-54%	-8%	13%
Węgry	121	74	64	-40%	-6%	-14%
Malta	41	36	41	-6%	-1%	13%
Holandia*	62	32	33	-46%	-7%	2%
Austria	119	66	62	-42%	-6%	-6%
Polska	145	102	109	-29%	-4%	7%
Portugalia	163	79	74	-44%	-6%	-6%
Rumunia	109	111	94	-3%	0%	-15%
Słowenia	140	67	69	-50%	-7%	1%
Słowacja	114	68	59	-40%	-5%	-6%
Finlandia	84	51	54	-37%	-5%	6%

Szwecja	66	28	33	-54%	-8%	18%
Wielka Brytania*	61	31	32	-47%	-7%	5%
UE	112	62	61	-43%	-6%	-2%

* Dane wstępne oparte na najnowszych dostępnych danych. Dane dotyczące Wielkiej Brytanii i Holandii oszacowano w oparciu o dane od stycznia do września. Szacunki dotyczące Włoch i Hiszpanii oparto na danych zebranych przez policję, z wyjątkiem obszarów miejskich.

Tabela 1. Obserwowane trendy w zakresie śmiertelności na drogach UE (wszyscy użytkownicy, lata 2000-2010)

Tabela pokazuje spadek od 2001 r. liczby ofiar śmiertelnych w wypadkach samochodowych, z udziałem pieszych, rowerów i motorowerów. Takiego spadku nie odnotowano w przypadku motocykli.

2. TRANSPORT lotniczy - Państwa członkowskie popierają zmianę przepisów unijnych dotyczących obsługi naziemnej

Siim Kallas, wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej odpowiedzialny za transport, z zadowoleniem przyjął w dniu 22 marca 2012 r. wsparcie państw członkowskich dla wniosku Komisji w sprawie zmiany obecnych przepisów unijnych dotyczących obsługi naziemnej.

Wiceprzewodniczący Siim Kallas stwierdził: „Lotniska zmagają się z kryzysem przepustowości. Trzy czwarte opóźnionych lotów spowodowane jest problemami na ziemi, a nie w powietrzu. Musimy jak najszybciej poprawić jakość i skuteczność obsługi

naziemnej. Przyjęte porozumienie zapewnia równowagę między większą możliwością wyboru wysokiej jakości usługodawców przez przewoźników lotniczych a wzmocnieniem ochrony pracowników w sektorze wymagającym dużego nakładu pracy.”

Porozumienie ministrów zachowuje dwa kluczowe elementy stanowiące podstawę wniosku Komisji dotyczącego obsługi naziemnej:

1. Przewoźnicy lotniczy muszą mieć większą możliwość wyboru usługodawców obsługi naziemnej – w każdym dużym porcie lotniczym powinno być co najmniej trzech usługodawców.

Zagwarantowanie pełnego otwarcia rynku własnej obsługi naziemnej dla przewoźników lotniczych oraz zwiększenie minimalnej liczby usługodawców (w odniesieniu do ograniczonej liczby usług) z dwóch do trzech w dużych portach lotniczych zapewni przewoźnikom większy wybór między różnymi rozwiązaniami w zakresie obsługi naziemnej na unijnych lotniskach.

2. Świadczenie usług wysokiej jakości jest uwarunkowane zatrudnianiem doskonałych pracowników.

Państwa członkowskie będą miały większą możliwość ochrony praw pracowników: w przypadku, gdy umowę przejmie nowy usługodawca, pracownicy będą mieli możliwość zatrudnienia u nowego pracodawcy na obowiązujących warunkach. Jest to niezbędne dla zagwarantowania stabilnych warunków zatrudnienia koniecznych dla utrzymania wysokiej jakości pracowników w sektorze wymagającym dużego nakładu pracy.

• **Wniosek Komisji w zakresie obsługi naziemnej**

Wygodny, bezpieczny i pewny lot wymaga przeprowadzenia szeregu działań obsługi naziemnej – sprzątnięcia kabiny, tankowania, odlodzenia w zimie oraz obsługi bagażowej. Celem wniosku Komisji jest zapewnienie przewoźnikom lotniczym większego wyboru rozwiązań w zakresie obsługi naziemnej, umożliwienie portom lotniczym większej kontroli nad koordynacją tych usług oraz sprecyzowanie przepisów dotyczących szkolenia i transferu pracowników obsługi naziemnej.

Dlatego też w kontekście pakietu dotyczącego poprawy warunków w portach lotniczych Komisja przyjęła w dniu 1 grudnia 2011 r. wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie obsługi naziemnej w portach lotniczych UE, a także wnioski dotyczące przydziałów czasu

na start lub lądowanie oraz ograniczeń dotyczących hałasu. W odniesieniu do obsługi naziemnej Komisja proponuje uchYLENIE dyrektywy 96/67/WE i zastąpienie jej nowym rozporządzeniem.

Obsługa naziemna obejmuje szereg usług świadczonych przewoźnikom lotniczym w portach lotniczych, mających na celu wsparcie działalności przewoźników. W jej zakres wchodzi nie tylko usługi o charakterze technicznym w rodzaju konserwacji statków powietrznych, tankowania paliwa i obsługi ładunków, ale również usługi o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa i komfortu pasażerów, takie jak odprawa pasażerów, dostawa posiłków, obsługa bagażu oraz transport naziemny w porcie lotniczym.

- **Dalsze działania**

Wniosek zostanie poddany głosowaniu w Parlamencie Europejskim w pierwszym czytaniu. Proponowane rozporządzenie w sprawie obsługi naziemnej jest pierwszym z trzech wniosków ustawodawczych wchodzących w zakres pakietu dotyczącego portów lotniczych. W następstwie prowadzonej dyskusji nad obsługą naziemną Komisja spodziewa się, że Rada rozpocznie prace nad rozporządzeniami w sprawie hałasu oraz przydziałów czasu.

3. TRANSPORT lotniczy: Komisja wzywa Polskę i Grecję do pełnego przestrzegania przepisów dotyczących opłat lotniskowych

Komisja Europejska wezwała 22 marca 2012 r. Polskę i Grecję do ukończenia działań niezbędnych do wdrożenia unijnych przepisów zapewniających przejrzystość i niedyskryminujący charakter opłat lotniskowych. Przestrzeganie tych przepisów jest niezbędne, aby pasażerowie w UE nie musieli płacić za podróże lotnicze więcej, niż to jest konieczne. Komisja wystosowała wezwanie w formie uzasadnionej opinii w ramach unijnego postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego. Jeżeli w terminie dwóch miesięcy przedmiotowe państwa członkowskie nie poinformują Komisji o pozostałych środkach podjętych, aby zapewnić całkowite przestrzeganie prawa, Komisja może skierować sprawę do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

- **Przepisy UE**

Zgodnie z przyjętą w marcu 2009 r. [dyrektywą w sprawie opłat lotniskowych](#) państwa członkowskie mają obowiązek ustanowienia przepisów zapewniających, że wysokość opłat lotniskowych nakładanych na linie lotnicze na najważniejszych portach lotniczych w UE jest obliczana zgodnie z zasadami przejrzystości, konsultacji i niedyskryminacji, określonymi w polityce przyjętej przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO). Opłaty te są pobierane od linii lotniczych za korzystanie z pasów startowych i obejmują także opłaty pasażerskie na pokrycie kosztów udostępnienia terminali lotniczych. Opłaty lotniskowe stanowią znaczną część kosztów ponoszonych przez linie lotnicze i ostatecznie przerzucane są na pasażerów, gdyż są doliczane do ceny biletu. Zgodnie z dyrektywą porty lotnicze muszą konsultować się z liniami lotniczymi w kwestii opłat i udostępniać informacje dotyczące kosztów poniesionych w związku ze świadczeniem usług, których opłaty te dotyczą. Ponadto państwa członkowskie mają obowiązek wyznaczenia niezależnego organu uprawnionego do rozstrzygania sporów dotyczących opłat z udziałem portów i linii lotniczych.

- **Uzasadnienie podjętych działań**

Polska i Grecja jak dotąd wdrożyły dyrektywę tylko częściowo, mimo że miały obowiązek dokonać tego w pełni do dnia 15 marca 2011 r. Na przykład Polska wciąż nie wprowadziła obowiązku konsultacji w sprawie opłat między portami lotniczymi a ich użytkownikami ani też obowiązku zapewnienia przejrzystości informacji na temat kosztów ponoszonych przez porty lotnicze, mających wpływ na wysokość opłat lotniskowych. Grecja wyznaczyła krajowy organ nadzorujący, ale wciąż nie transponowała jeszcze większości elementów operacyjnych dyrektywy, niezbędnych do tego, by przyniosła ona realne skutki. Dotychczas 22 państwa członkowskie zgłosiły pełną transpozycję dyrektywy, a Komisja kieruje ponaglenia do trzech kolejnych państw członkowskich, które nie transponowały dotąd żadnej części dyrektywy. Komisja nadal prowadzi ocenę przepisów krajowych, które zostały zgłoszone, aby zyskać pewność, że spełniają one standardy określone w dyrektywie.

- **Praktyczne skutki niewdrożenia przepisów**

Nieprawidłowe wdrożenie dyrektywy mogłoby oznaczać, że pasażerowie płacą za podróże lotnicze więcej, niż powinni, zarówno wewnątrz UE, jak i na dalekich trasach rozpoczynających się w portach lotniczych w UE.

- **Kolejne etapy**

Komisja wystosowała wezwanie w formie uzasadnionej opinii w ramach unijnego postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego. Jeżeli Polska i Grecja nie poinformują Komisji w ciągu dwóch miesięcy o środkach podjętych, aby zapewnić całkowite przestrzeganie unijnego prawa, Komisja może skierować sprawę do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

4. TRANSPORT - Ministrowie transportu udzielają poparcia dla nowej bazowej sieci transportowej UE

W dniu 22 marca 2012 r. ministrowie transportu osiągnęli porozumienie dotyczące propozycji przekształcenia obecnej niejednorodnej struktury dróg, szlaków kolejowych, portów lotniczych i kanałów w jednolitą europejską sieć transportową. Dzięki proponowanemu rozporządzeniu w sprawie wytycznych dotyczących sieci transeuropejskich (TEN-T) zostaną usunięte transgraniczne zatory, nastąpi modernizacja infrastruktury i usprawnienie transportu transgranicznego w całej UE dla pasażerów i przedsiębiorstw.

Odpowiedzialny za transport wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej **Siim Kallas** powiedział: „To bardzo istotny krok naprzód. Transport stanowi siłę napędową gospodarki europejskiej. A jeżeli nie działa bez zakłóceń, nasza gospodarka osłabia się i nie rozwija. W dniu dzisiejszym ministrowie transportu stanowczo poparli plany budowy strategicznych połączeń transportowych niezbędnych do stymulowania wzrostu gospodarczego Europy w przyszłości”.

Ministrowie transportu zatwierdzili propozycje Komisji w następujących obszarach:

1. Nowa bazowa sieć transportowa UE

Ministrowie transportu poparli propozycje dotyczące realizacji bazowej sieci transportowej UE do roku 2030. Zbudowana w oparciu o 10 głównych korytarzy transportowych bazowa sieć będzie zapewniać kluczowe połączenia transportowe niezbędne dla rozwoju jednolitego rynku i napędzania wzrostu gospodarczego w przyszłości. Umożliwi ona bardziej precyzyjne i skuteczne ukierunkowanie inwestycji UE w sektorze transportu.

W perspektywie do roku 2050 sieć bazową uzupełni wchodząca w jej skład kompleksowa sieć transportowa. Ta kompleksowa sieć obejmie całą UE i zapewni dostępność wszystkich jej regionów. Oba poziomy obejmować będą wszystkie rodzaje transportu: drogowy, kolejowy, lotniczy, morski oraz żeglugę śródlądową, jak również platformy intermodalne.

Linki do map uzgodnionych na posiedzeniu Rady ds. Transportu znajdują się na stronie internetowej Rady:

http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/trans/129080.pdf

<http://www.consilium.europa.eu/press/council-meetings>

2. Wymagające normy techniczne dla sieci bazowej

Propozycje Komisji określają zestaw wspólnych wymogów technicznych dla infrastruktury TEN-T, przy czym w stosunku do bazowej sieci transportowej zastosowano by ostrzejsze wymogi. Powyższe założenie ma na celu zapewnienie efektywnej interoperacyjności połączeń transportowych w ramach całej sieci.

Jest rzeczą jasną, że zwłaszcza w przypadku sieci bazowej, wymogi techniczne muszą mieć interoperacyjny charakter w odniesieniu do całej sieci. Przykładem powyższego jest europejski system zarządzania ruchem kolejowym, w ramach którego inteligentne systemy transportowe służące sterowaniu pociągami muszą działać w przeważającej części sieci TEN-T. Podobnie normy bezpieczeństwa ruchu drogowego, jeśli chodzi o wymogi dotyczące dróg oraz tuneli, muszą obowiązywać w całej sieci, a technologia dotycząca inteligentnych systemów transportowych musi zostać połączona. Również w przypadku budowy w przyszłości infrastruktury punktów ładowania pojazdów elektrycznych, muszą one w oczywisty sposób spełniać wspólne normy, tak aby możliwe było ich wykorzystanie przez samochody w całej sieci.

3. 10 podstawowych korytarzy transportowych

Jedną z najważniejszych innowacji w nowych wytycznych TEN-T jest wprowadzenie 10 korytarzy realizacyjnych dla bazowej sieci transportowej. Jest to niezbędne dla zapewnienia skoordynowanego rozwoju sieci. Korytarze spowodują zbliżenie państw członkowskich, przez które przebiegają, a także właściwych zainteresowanych stron, np. zarządców infrastruktury i jej użytkowników. Europejscy koordynatorzy przewodniczyć będą „platformom ds. korytarzy”, które skupią wszystkie zainteresowane podmioty i staną się głównym narzędziem zapewniającym koordynację, współpracę i przejrzystość.

- **Dodatkowe informacje**

W propozycjach Komisji dotyczących TENT-T określono mapy, wymogi techniczne oraz docelowe terminy realizacji sieci kompleksowej i sieci bazowej.

Zgodnie z nowymi propozycjami do 2030 r. nowa **europejska bazowa sieć transportowa** połączy:

- 86 głównych portów lotniczych Europy z połączeniami kolejowymi i drogowymi;
- 37 kluczowych portów lotniczych z połączeniami kolejowymi do dużych miast;
- 15 000 km linii kolejowych zmodernizowanych do dużych prędkości;
- 35 dużych projektów transgranicznych mających na celu usunięcie zatorów.

Propozycje Komisji dotyczące map sieci bazowych, map krajowych, wykazów projektów znajdują się na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/transport/index_en.htm .

Wytyczne dotyczące TEN-T stanowią istotny element pakietu infrastrukturalnego przedstawionego przez Komisję w październiku 2011 r., w ramach którego uwzględniono również instrument „Łącząc Europę” i inicjatywę w zakresie obligacji na finansowanie projektów.

- **Kolejne kroki**

Zawarte uzgodnienia stanowią pierwszy etap procedury prawodawczej. Rozporządzenie, którego dotyczy wnioski musi jeszcze zostać zatwierdzone w pierwszym czytaniu przez Parlament Europejski, w którym głosowanie powinno się odbyć na początku 2013 r. Przy dużej dozie woli politycznej ostateczna wersja rozporządzenia może zostać przyjęta w pierwszej połowie 2013 r.

Więcej informacji ogólnych na temat propozycji Komisji dotyczących TEN-T można znaleźć na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/transport/infrastructure/revision-t_en.htm

5. AGENDA CYFROWA - UE osiągnęła wstępne porozumienie w sprawie skutecznych i trwałych rozwiązań roamingowych dla użytkowników telefonów komórkowych

Dobra wiadomość dla wszystkich, którzy spotkali się z wysokimi opłatami przy próbie korzystania z telefonu komórkowego lub tableta za granicą: w następstwie zeszłorocznego wniosku Komisji Europejskiej posłowie Parlamentu Europejskiego oraz przedstawiciele Rady i Komisji Europejskiej osiągnęli wstępne porozumienie w sprawie nowych przepisów dotyczących roamingu. Przepisy te doprowadzą do strukturalnego i trwałego rozwiązania problemu wysokich kosztów korzystania z telefonów komórkowych i innych inteligentnych urządzeń podczas podróży w UE. Oczekuje się, że Parlament Europejski zatwierdzi to porozumienie w maju, a Rada - w czerwcu br., co umożliwi wejście w życie przepisów w dniu 1 lipca 2012 r.

Przepisy te stworzą bardziej konkurencyjne warunki na rynku usług roamingowych. W międzyczasie na podstawie tych przepisów ustanowiono nowe ograniczenia ochronne cen detalicznych, w tym maksymalną cenę za przesyłanie danych w roamingu, co stopniowo obniży ceny z obecnego wysokiego poziomu, dopóki korzyści wynikające z konkurencji nie zaczną być w pełni odczuwalne.

Neelie Kroes, wiceprzewodnicząca Komisji Europejskiej odpowiedzialna za agendę cyfrową, stwierdziła: „Konsumenci są poirytowani tą sytuacją i czują się naciągani przez dostawców usług roamingowych stosujących zbyt wysokie opłaty. W nowym porozumieniu w sprawie roamingu przedstawiono długoterminowe strukturalne rozwiązanie przewidujące niższe ceny, większy wybór i nowe inteligentne podejście do kwestii przesyłania danych i przeglądania zasobów internetowych. Korzyści zaczną być odczuwalne w letnim okresie urlopowym, a do lata 2014 r. konsumenci będą mogli porównywać oferty różnych dostawców, aby wybrać z nich ofertę najkorzystniejszą.”

- **Konkurencja umożliwi tańszy roaming**

Od dnia 1 lipca 2014 r. konsumenci będą mogli porównywać oferty różnych dostawców, aby wybrać ofertę najkorzystniejszą, oraz zawierać oddzielne umowy na usługi roamingowe, niekoniecznie z ich krajowym dostawcą usług telefonii komórkowej, przy jednoczesnym zachowaniu tego samego numeru telefonu. Za każdym razem, kiedy konsument będzie przekraczał granicę, jego telefon będzie się automatycznie przełączał do sieci wybranego przez niego dostawcy usług roamingowych, bez konieczności podejmowania dodatkowych działań z jego strony. Konsumenci będą mieli także możliwość bezpośredniego wyboru lokalnej sieci telefonii komórkowej do przesyłania danych w ramach roamingu w kraju, który aktualnie odwiedzają (szczegółowe informacje znajdują się poniżej).

Z dniem 1 lipca 2012 r. internetowi operatorzy telefonii komórkowej oraz sprzedawcy nieposiadający własnych sieci uzyskają prawo dostępu do sieci operatorów po regulowanych cenach hurtowych, aby mogli oni świadczyć usługi roamingowe (wraz z krajowymi usługami telefonicznymi) na rzecz swoich klientów. Już to działanie zapewni większą konkurencję między operatorami i tym samym zachęci ich do oferowania klientom bardziej atrakcyjnych cen i usług.

Poprzez wprowadzenie prokonkurencyjnej zmiany strukturalnej głównego elementu rynku usług roamingowych Unia Europejska po raz pierwszy podejmuje działania rozwiązujące problem wysokich kosztów roamingu u jego źródła.

- **Transmisja danych w roamingu: wybierz swoją sieć przed przesyłaniem danych w roamingu lub w jego trakcie**

Poprzez wprowadzenie nowych sposobów korzystania ze smartfonów, netbooków lub tabletów podczas podróży za granicą nowe przepisy UE dotyczące usług roamingowych umożliwią także konkurencję na rynku usług przesyłania danych w roamingu. Od lipca 2014 r. operatorzy sieci telefonii komórkowej w krajach będących celem podróży zagranicznej będą mieli możliwość bezpośredniego oferowania usług przesyłania danych w roamingu poprzez własną sieć, którą konsumenci będą mogli wybrać wcześniej lub w chwili korzystania z usługi. Operatorzy komórkowi w odwiedzanych krajach będą mieli motywację, aby, opierając się na niskich kosztach ich własnej sieci krajowej, oferować takie usługi po stawkach zbliżonych do stawek krajowych. Jako że przesyłanie danych jest coraz bardziej rozpowszechnione, a konsumenci chcą korzystać ze swoich urządzeń w każdym miejscu i o każdej porze, wielu podróżujących prawdopodobnie uzna, że to przypominające WiFi rozwiązanie jest bardzo korzystne.

- **A do tego czasu... tańszy roaming przez stosowanie pułapów cenowych**

Zanim warunki konkurencyjne nie doprowadzą do obniżenia cen detalicznych, na podstawie przepisów UE dotyczących usług roamingowych stopniowo obniżone zostaną obecne pułapy cen detalicznych za korzystanie z poczty głosowej oraz przesyłanie wiadomości tekstowych (SMS), jak również wprowadzony zostanie nowy pułap cenowy dla usług przesyłania danych. Pułapy te będą chronić konsumentów do dnia 30 czerwca 2017 r.

Zgodnie z nowymi przepisami, które wejdą w życie dnia 1 lipca 2012 r., konsumenci zapłacą maksymalnie:

- 29 eurocentów za minutę połączenia wychodzącego,
- 8 eurocentów za minutę połączenia przychodzącego,
- 9 eurocentów za wysłanie wiadomości SMS
- 70 eurocentów za megabajt (MB) w przypadku transmisji danych lub korzystania z internetu w czasie pobytu za granicą (przy zastosowaniu naliczania za każdy kilobajt).

Regulowane maksymalne ceny będą się stopniowo obniżały, dzięki czemu od dnia 1 lipca 2014 r. podróżujący za granicą klienci korzystający z roamingu będą płacić nie więcej niż 19 eurocentów za minutę za wykonanie połączenia, nie więcej niż 5 eurocentów za minutę za jego odebranie, nie więcej niż 6 eurocentów za wysłanie wiadomości tekstowej oraz nie więcej niż 20 eurocentów za megabajt w przypadku transmisji danych lub korzystania z internetu (przy zastosowaniu naliczania za każdy kilobajt).

Proponowane poziomy cen oparto na nowych danych dotyczących kosztów świadczenia usług roamingowych, dostarczonych w lutym br. przez BEREC – Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej. Wysokość maksymalnych stawek hurtowych opiera się na szacunkowych kosztach podstawowych, a maksymalne ceny detaliczne ustalono na takim poziomie, aby inwestowanie w alternatywne usługi roamingowe oraz wejście na rynek nowych uczestników pozostało atrakcyjne. Jest to kluczowy element rozwoju skutecznej i trwałej konkurencji na rynku, która będzie służyła interesom konsumentów.

- **Unikanie wysokich rachunków: lepsze poinformowanie przy podróżach poza UE**

Zgodnie z nowymi przepisami konsumenci będą także otrzymywać informacje na temat opłat roamingowych w przypadku podróży poza UE, co pozwoli im skuteczniej unikać nieprzyjemnych niespodzianek w postaci bardzo wysokich rachunków za korzystanie z telefonów i innych urządzeń inteligentnych w czasie pobytu za granicą. Nowe przepisy przewidują rozszerzenie systemu ostrzegania działającego obecnie tylko na terytorium UE. Z dniem 1 lipca 2012 r. osoby podróżujące poza UE będą otrzymywały ostrzeżenie w postaci wiadomości tekstowej, e-maila lub wyskakującego okienka, jeżeli kwota na ich rachunku należna za przesyłanie danych w roamingu będzie się zbliżała do 50 EUR lub innego uprzednio ustalonego poziomu. Konsumenci będą musieli potwierdzić, czy zgadzają się na przekroczenie tej kwoty, aby kontynuować przesyłanie danych w roamingu.

- **Dodatkowe informacje**

[Strona internetowa](#) Komisji Europejskiej poświęcona roamingowi

[Strona internetowa poświęcona agendzie cyfrowej](#)

- **Załącznik**

Obecne i nowe maksymalne wysokości stawek (bez VAT)

	Obecne maksymalne wysokości stawek	Od 1 lipca 2012 r.	Od 1 lipca 2013 r.	Od 1 lipca 2014 r.
Transmisja danych (za MB)	Brak	70 eurocentów	45 eurocentów	20 eurocentów
Połączenia głosowe wychodzące (za minutę)	35 eurocentów	29 eurocentów	24 eurocentów	19 eurocentów
Połączenia głosowe przychodzące (za minutę)	11 eurocentów	8 eurocentów	7 eurocentów	5 eurocentów
SMS (za jedną wiadomość tekstową)	11 eurocentów	9 eurocentów	8 eurocentów	6 eurocentów

Obecne i nowe maksymalne wysokości stawek hurtowych (dotyczące cen naliczanych sobie wzajemnie przez operatorów)

	Obecne maksymalne wysokości stawek	Od 1 lipca 2012 r.	Od 1 lipca 2013 r.	Od 1 lipca 2014 r.
Transmisja danych (za MB)	50 eurocentów	25 eurocentów	15 eurocentów	5 eurocentów
Połączenia głosowe (za minutę)	18 eurocentów	14 eurocentów	10 eurocentów	5 eurocentów
SMS (za jedną wiadomość tekstową)	4 eurocenty	3 eurocenty	2 eurocenty	2 eurocenty

Proponowane ograniczenia wysokości stawek mają służyć jedynie jako zabezpieczenie dla konsumentów, gdyż Komisja ma nadzieję, iż proponowane **środki strukturalne wspierające konkurencję przyczynią się do powstania ogólnoeuropejskich ofert i obniżenia cen znacznie poniżej progów ochronnych.**

6. PRZEMYSŁ I PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ - Małe przedsiębiorstwa: przechodzenie na gospodarkę ekologiczną trwa, ale jeszcze nie z maksymalną prędkością

Według opublikowanego 27 marca 2012 r. badania Eurobarometru dotyczącego MŚP, efektywnego gospodarowania zasobami i rynków ekologicznych 37 proc. MŚP w UE ma przynajmniej jeden pełny lub niepełny „ekologiczny etat”. Ekologiczne miejsca pracy powstają głównie w MŚP, a nie w dużych firmach: w 2012 r. 1 na 8 pracowników małych i średnich przedsiębiorstw pracował na „ekologicznym etacie”, co odpowiada prawie 13 proc. wszystkich miejsc pracy w MŚP (w dużych przedsiębiorstwach jest to zaledwie 1 na 33 pracowników, co odpowiada 3 proc. wszystkich miejsc pracy w takich firmach). Tworzenie ekologicznych etatów w MŚP to dynamiczna tendencja – szacuje się, że w ciągu najbliższych 2 lat ich liczba wzrośnie o 35 proc.

Z badania Eurobarometru wynika również, że MŚP dysponują innymi źródłami niewykorzystanego potencjału w tym zakresie. Na przykład mniej niż jedna czwarta MŚP korzysta z jednolitego rynku ekologicznych produktów lub usług. Wśród przyczyn tej sytuacji wymienia się biurokrację – 20 proc. MŚP uważa, że podejmowanie ekologicznych inwestycji byłoby łatwiejsze, gdyby transgraniczne procedury administracyjne i prawne nie były tak skomplikowane.

Działalność MŚP w ekologicznych gałęziach przemysłu jest już także dobrze ugruntowana. Trzy na pięć (61 proc.) MŚP oferujących ekologiczne produkty lub usługi działa na rynkach ekologicznych dłużej niż trzy lata; w USA odsetek ten wynosi 52 proc. MŚP w UE, które oferują produkty i usługi ekologiczne, najczęściej sprzedają żywność i napoje (25 proc.) oraz maszyny i urządzenia elektromechaniczne (23 proc.).

Ogłaszając wyniki badania Eurobarometru, wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej **Antonio Tajani**, odpowiedzialny za przemysł i przedsiębiorczość, powiedział: „Cieszę się, że MŚP korzystają z ogromnego ukrytego potencjału, co przyniesie korzyści w postaci większej liczby innowacji, bardziej konkurencyjnych MŚP i nowych miejsc pracy. Wciąż mamy jednak wiele do zrobienia. Bardzo niewielu europejskim MŚP udało się na przykład objąć działalnością ekologiczną także rynki zagraniczne. Ponieważ UE stanowi około jednej trzeciej światowego rynku w sektorze ochrony środowiska, świadczy to o ogromnym potencjale wzrostu MŚP”.

[Pełne sprawozdanie z badania Eurobarometru dotyczącego MŚP, efektywnego gospodarowania zasobami i rynków ekologicznych](#)

- **Ekologiczne MŚP: silne w kraju, ale słabe za granicą**

Rynki ekologiczne¹ dla MŚP w UE mają głównie charakter krajowy. 87 proc. MŚP w branży ekologicznej (lub w zielonej gospodarce) działa na rynkach krajowych. Tylko niecała jedna czwarta MŚP deklaruje wykorzystywanie możliwości jednolitego rynku. Mimo że udział państw BRIC² w światowym PKB w 2030 r. ma wynieść około 60 proc, jedynie 3 proc. MŚP w UE sprzedaje swoje produkty lub usługi ekologiczne w Azji i obszarze południowego Pacyfiku, a zaledwie 2 proc. w Ameryce Łacińskiej.

- **Znaczącą rolę odgrywa popyt ze strony klientów**

Według badania Eurobarometru głównym powodem, dla którego MŚP w UE sprzedają ekologiczne produkty lub usługi, jest popyt ze strony klientów (48 proc.). W tym względzie rolę odgrywają również podstawowe wartości przedsiębiorstw (32 proc.) i ich wizerunek (30 proc.).

- **MŚP ograniczają zużycie energii i zasobów**

93 proc. unijnych MŚP podejmuje działania zmierzające do bardziej efektywnego korzystania z zasobów. 64 proc. MŚP oszczędza energię, 61 proc. prowadzi recykling, a 62 proc. minimalizuje ilość odpadów. 33 proc. MŚP uznaje bardziej efektywne korzystanie z zasobów za priorytet.

- **Środki polityczne mogą uruchomić „maszynę ekologicznego wzrostu gospodarczego”**

MŚP uważają zachęty finansowe za najlepszy sposób wspierania aspektów ekologicznych w ich działalności oraz oferowanych produktach i usługach.

- w przybliżeniu połowa (51 proc.). MŚP uważa, że ulgi podatkowe, dotacje i pożyczki to najlepsze środki służące wspieraniu inwestycji w efektywność energetyczną.

¹ Mianem ekologicznych określa się te produkty i usługi, których główną funkcją jest zmniejszenie zagrożenia dla środowiska oraz zminimalizowanie zanieczyszczenia i wykorzystania zasobów. Do badania włączono również produkty o cechach przyjaznych dla środowiska (ekoprojekt, oznakowanie ekologiczne, produkcja ekologiczna, duża zawartość materiałów pochodzących z recyklingu). MŚP z branży ekologicznej, które działają w przemyśle (31 proc.) i sektorze detalicznym (29 proc.) oferują ekologiczne produkty i usługi częściej niż te działające w innych sektorach (średnia 26 proc.). Połowa (52 proc.) przedsiębiorstw z UE działających na rynku ekologicznym oferuje produkty i usługi o cechach przyjaznych dla środowiska, np. pranie lub żywność. 29 proc. działa w branży materiałów pochodzących z recyklingu, a 20 proc. w branży energii odnawialnej i gospodarki odpadami stałymi.

² Brazylia, Rosja, Indie i Chiny

- prawie połowa (49 proc.) MŚP, które już oferują produkty ekologiczne, uważa, że w rozszerzeniu gamy produktów lub usług najbardziej pomogłyby im **zachęty finansowe do opracowywania produktów**.
- 31 proc. MŚP, które **nie oferują obecnie** produktów i usług ekologicznych, uważa, że zachęty finansowe najbardziej ułatwiłyby im rozpoczęcie takiej działalności.

- **Ważne jest uproszczenie procedur administracyjnych**

Za bardzo skuteczne elementy pomagające MŚP we wprowadzaniu aspektów ekologicznych uznano także doradztwo techniczne i uproszczenie procedur administracyjnych. W ciągu następnych dwóch lat działania w zakresie efektywnego korzystania z zasobów planuje wdrożyć cztery na pięć MŚP (80 proc.), ale jedna piąta twierdzi, że byłoby to łatwiejsze, gdyby uproszczono procedury administracyjne i prawne i obniżono związane z nimi koszty.

- Jedna czwarta (25 proc.) MŚP uważa, że do propagowania efektywności energetycznej szczególnie przyczyniłoby się **uproszczenie procedur administracyjnych** dotyczących budowy obiektów kogeneracji, np. instalowania paneli słonecznych.
- Jedna czwarta MŚP (24 proc.) deklaruje, że w zmniejszeniu opłat za energię elektryczną mogłaby pomóc większa dostępność informacji na temat **umów na usługi energetyczne** i opcji oszczędzania.
- Około jednej piątej MŚP, które obecnie nie oferują produktów i usług ekologicznych, uważa, że do podjęcia decyzji o wejściu na rynki ekologiczne mogłaby skłonić je pomoc w **zidentyfikowaniu potencjalnych rynków** lub klientów na ekologiczne produkty lub usługi.

- **Ekologiczne zamówienia publiczne nadal są wyzwaniem**

Ekologiczne zamówienia publiczne jako element napędzający bardziej zrównoważoną gospodarkę wciąż stanowią wyzwanie dla MŚP. Z dostępnych danych wynika, że zaledwie 11 proc. MŚP w UE uczestniczyło w przetargu na zamówienia publiczne obejmującym wymogi w zakresie ochrony środowiska; w przypadku dużych przedsiębiorstw odsetek ten wynosi 16 proc.

- **Kontekst**

Badanie Flash Eurobarometr 342 „MŚP: w stronę efektywności energetycznej i ekologicznych rynków” zostało wykonane w okresie od dnia 24 stycznia do dnia 10 lutego 2012 r. przez TNS Political & Social. Zostało przeprowadzone w 27 państwach członkowskich UE oraz Albanii, Chorwacji, Islandii, Liechtensteinie, byłej jugosłowiańskiej republice Macedonii, Czarnogórze, Norwegii, Republice Serbii, Turcji, Izraelu i Stanach Zjednoczonych. Badanie obejmowało przedsiębiorstwa zatrudniające co najmniej 1 osobę i działające w Unii Europejskiej w sektorach wytwarzania (kategoria C wg NACE), handlu detalicznego (kategoria G wg NACE), usług (kategorie I/J/K/H/L/M wg NACE) i przemysłu (kategorie B/D/E/F wg NACE). Nie obejmowało osób prowadzących jednoosobową działalność.

7. BUDŻET I FINANSE - Podatek od transakcji finansowych pozwoli obniżyć oparte na DNB składki państw członkowskich do budżetu UE o 50%

Podatek od transakcji finansowych (PTF) umożliwi znaczną obniżkę wysokości składek wpłacanych przez państwa członkowskie do budżetu UE, o ile zostanie zatwierdzony jako nowe źródło zasobów własnych w ramach budżetu UE. Według szacunków przedstawionych 23 marca 2012 r. przez Komisję Europejską składki państw członkowskich w 2020 r. byłyby niższe o 54 mld euro.

Komisja proponuje, aby dwie trzecie dochodów z tytułu PTF szło do budżetu UE, co umożliwiłoby zmniejszenie wkładów państw członkowskich obliczanych na podstawie DNB, a pozostałą jedną trzecią zatrzymywały państwa członkowskie. Stąd też każde euro pobrane na poczet PTF stanowiłoby ostatecznie zysk dla państw członkowskich, poprzez bezpośredni pobór podatków czy też zmniejszenie wkładów do budżetu UE.

„Sektor finansowy nie płaci podatku VAT i otrzymywał znaczne wsparcie udzielane z pieniędzy podatników”, stwierdził komisarz ds. programowania finansowego i budżetu **Janusz Lewandowski**. „Opodatkowanie transakcji instytucji finansowych stawką 0,01 proc. jest sprawiedliwym rozwiązaniem. Ponadto pozbawione gotówki rządy w całej UE mogą jedynie cieszyć się z przewidywanych dochodów, jakie do 2020 r. wpłyną z tego tytułu”.

Jeśli wnioski Komisji zostaną przyjęte, w 2020 r. poszczególne państwa członkowskie mogłyby obniżyć swoje bezpośrednie składki do budżetu UE oparte na DNB zgodnie z danymi przedstawionymi w poniższej tabeli.

Szacowana obniżka składki opartej na DNB do budżetu UE w rozbiciu na poszczególne państwa członkowskie
(w mln euro)

	2020		2020		2020		2020
BELGIA	-1.588	GRECJA	-896	LUKSEMBURG	-154	RUMUNIA	-634
BULGARIA	-176	HISZPANIA	-4741	WĘGRY	-423	SŁOWENIA	-166
REPUBLIKA							
CZESKA	-658	FRANCJA	-8768	MALTA	-27	SŁOWACJA	-338
DANIA	-1.026	WŁOCHY	-6457	NIDERLANDY	-2634	FINLANDIA	-834
NIEMCY	-10.753	CYPR	-80	AUSTRIA	-1248	SZWECJA	-1664
						ZJEDNOCZONE	
ESTONIA	-67	ŁOTWA	-81	POLSKA	-1813	KRÓLESTWO	-7692
IRLANDIA	-534	LITWA	-131	PORTUGALIA	-645		
						OGÓŁEM	-54226

- **Przyjęty sposób obliczania**

Opierając się na danych z 2010 r., Komisja Europejska oszacowała, że kwota pobrana z tytułu PTF wyniosłaby 57 mld euro. Zakładając, że liczba podlegających opodatkowaniu transakcji rosłaby proporcjonalnie do wzrostu DNB w UE, kwota 57mld euro urosłaby w 2020 r. do 81 mld EUR. Komisja Europejska sugeruje, aby dwie trzecie z 81 mld euro (czyli 54,2 mld euro) wykorzystano na finansowanie wydatków unijnych. Jak wynika z wniosku Komisji, oparte na DNB składki krajowe bez PTF wynosiłyby w 2020 r. 110 mld euro. Przy uwzględnieniu PTF państwa członkowskie mogłyby zatem zaoszczędzić 50 proc. swojej składki krajowej opartej na DNB. Umieszczona wyżej tabela ukazuje, jaką kwotę w euro mogłoby zaoszczędzić w 2020 r. każde państwo członkowskie ze swojej składki opartej na DNB.

- **Kalendarium**

W dniu 29 czerwca 2011 r., przedstawiając swoje propozycje dotyczące wieloletnich ram finansowych na lata 2014-2020, Komisja stwierdziła, że system finansowania wieloletniego budżetu UE powinien być bardziej przejrzysty i sprawiedliwy oraz że należy obniżyć składki państw członkowskich. To właśnie wówczas padła propozycja, aby wprowadzić podatek od transakcji finansowych jako nowe źródło zasobów własnych.

W dniu 28 września 2011 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie podatku od transakcji finansowych nakładanego na wszystkie transakcje przeprowadzane między instytucjami finansowymi, jeżeli co najmniej jedna strona uczestnicząca w transakcji ma siedzibę na terenie UE. Wymiana akcji i obligacji będzie opodatkowana według stawki 0,1%, natomiast umowy dotyczące instrumentów pochodnych – według stawki 0,01%. Komisja proponuje, aby podatek ten wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.

W dniu 9 listopada Komisja przedstawiła wniosek w sprawie szczegółowego rozporządzenia dotyczącego uczynienia dochodów z PTF nowym źródłem zasobów własnych w ramach przyszłych budżetów UE, jak również inne wnioski, w których wyjaśniono możliwe interakcje pomiędzy dyrektywą w sprawie podatku od transakcji finansowych a przepisami dotyczącymi zasobów własnych.

W oparciu o przedstawione wnioski Komisji dokonała oceny ewentualnego wpływu wprowadzenia podatku od transakcji finansowych na budżet UE.

- **Podatek od transakcji finansowych**

Opodatkowanie transakcji finansowych mogłoby stanowić nową grupę dochodów, która pozwoliłaby obniżyć składki państw członkowskich do budżetu UE, pozostawiałyby rządowi krajowemu większą swobodę działania i stanowiłaby wkład w ogólny wysiłek na rzecz konsolidacji budżetowej w całej Europie. W niektórych państwach członkowskich istnieje już pewna forma opodatkowania transakcji finansowych. Niemniej jednak – z uwagi na poziom działalności transgranicznej oraz dużą mobilność podstaw opodatkowania – działania na poziomie UE mogłyby okazać się bardziej skuteczne i efektywne niż nieskoordynowane działania państw członkowskich.

Inicjatywa UE stanowi pierwszy krok na drodze do powszechnego stosowania PTF na świecie.

- **Dochody budżetu UE**

Zasoby własne są głównym źródłem dochodów UE. Dzielią się one obecnie na trzy rodzaje (podane poniżej dane to szacunkowe wartości na rok 2012 r.):

- ⇒ tradycyjne zasoby własne (15 proc. budżetu, 19,3 mld euro): najstarszy rodzaj zasobów to cła przywózowe nakładane na produkty pochodzące spoza UE oraz opłaty wyrównawcze od cukru. Rządy państw UE zachowują 25 proc. na poczet poboru;
- ⇒ zasoby własne oparte na podatku od wartości dodanej (VAT) (11 proc. budżetu, 14,5 mld euro): zharmonizowana podstawa VAT obciążana jest jednakową stawką dla wszystkich państw członkowskich. Opodatkowana podstawa VAT nie może przekroczyć 50 proc. DNB danego państwa. Zasadę tę wprowadzono po to, by mniej zamożne państwa nie musiały płacić nieproporcjonalnie wysokich kwot (w takich krajach wartość konsumpcji – a tym samym VAT – stanowi zazwyczaj wyższy odsetek dochodu narodowego);
- ⇒ zasoby własne oparte na dochodzie narodowym brutto (DNB): (73 proc. budżetu, 93,7 mld euro): w odniesieniu do DNB każdego państwa członkowskiego stosowana jest standardowa stawka procentowa. Ten rodzaj zasobów wykorzystuje się do zbilansowania dochodów i wydatków, tj. aby sfinansować tę część budżetu, która nie została sfinansowana z innych źródeł dochodu;
- ⇒ pozostałe dochody (1 proc. budżetu, 1,6 mld euro): istnieją również inne źródła dochodów budżetowych, takie jak podatki od wynagrodzeń pracowników instytucji

UE, składki wpłacane przez państwa spoza UE na niektóre programy unijne oraz kary finansowe nakładane na przedsiębiorstwa za łamanie prawa konkurencji itp.

- **Dodatkowe informacje:**

Strona internetowa komisarza ds. programowania finansowego i budżetu Janusza Lewandowskiego:

http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/lewandowski/index_pl.htm

Strona internetowa Dyrekcji Generalnej ds. Programowania Finansowego i Budżetu:

http://ec.europa.eu/budget/index_en.cfm

8. RYNEK WEWNĘTRZNY I HANDEL - Komisja Europejska pragnie uczciwych reguł gry dla przedsiębiorstw europejskich na międzynarodowym rynku zamówień publicznych

Komisja Europejska przedstawiła 21 marca 2012 r. wniosek dotyczący poprawy możliwości biznesowych dla unijnych przedsiębiorstw na rynku zamówień publicznych. Głównym celem inicjatywy jest wniesienie wkładu w otwarcie światowych rynków zamówień publicznych i zapewnienie europejskim przedsiębiorstwom uczciwego dostępu do tych rynków. Wniosek ma również na celu zapewnienie wszystkim przedsiębiorstwom (niezależnie od tego, czy mają one siedzibę w UE czy poza nią) równych warunków konkurencji na lukratywnym rynku zamówień publicznych w UE.

Zamówienia publiczne, opiewające na łączną kwotę 1 000 mld euro rocznie, mają wpływ na znaczącą część strumienia handlu światowego. W UE zamówienia publiczne stanowią około 19% PKB i są istotnym narzędziem napędzania wzrostu, w szczególności w okresie kryzysu gospodarczego. Rynek zamówień publicznych UE jest tradycyjnie bardzo otwarty. Tej otwartości nie zawsze jednak towarzyszy podobny stopień otwartości po stronie naszych partnerów handlowych. Globalnie jedynie jedna czwarta światowego rynku zamówień publicznych jest otwarta na konkurencję międzynarodową. Ograniczenia stosowane przez naszych partnerów handlowych mają wpływ na sektory, w których UE jest wysoce konkurencyjna, takie jak budownictwo, transport publiczny, branża wyrobów medycznych, wytwarzanie energii i przemysł farmaceutyczny.

Nowa inicjatywa ma jeszcze bardziej zachęcić partnerów handlowych UE do otwierania swoich rynków zamówień publicznych dla oferentów z UE. Dzięki temu przedsiębiorstwa z UE będą mogły konkurować na rynku wewnętrznym z przedsiębiorstwami z państw trzecich na równych zasadach. Celem omawianej inicjatywy jest rozszerzenie możliwości gospodarczych dla unijnych przedsiębiorstw zarówno w UE, jak i na arenie międzynarodowej, zwiększenie potencjału uczestnictwa małych i średnich przedsiębiorstw w zglobalizowanej gospodarce oraz zwiększenie zatrudnienia i wspieranie innowacji w UE.

Michel Barnier, unijny komisarz ds. rynku wewnętrznego i usług, powiedział: „UE powinna przestać być naiwna i zacząć forsować zasady uczciwości i wzajemności w handlu światowym. Nasza inicjatywa opiera się na przekonaniu, że otwarcie rynku zamówień publicznych przynosi korzyści zarówno na poziomie światowym, jak i na szczeblu europejskim. Jesteśmy otwarci na kontakty gospodarcze i jesteśmy gotowi otworzyć nasz rynek jeszcze bardziej, ale tylko pod warunkiem, że nasze przedsiębiorstwa będą mogły konkurować na równych zasadach ze swoimi konkurentami. Komisja będzie nadal czujnie stać na straży europejskich interesów oraz bronić europejskich przedsiębiorstw i miejsc pracy.”

Karel De Gucht, unijny komisarz ds. handlu, powiedział: „Jestem głęboko przekonany, że musimy zapewnić swobodną wymianę handlową, a zamówienia publiczne muszą być istotną częścią otwartych rynków handlu na całym świecie. Jest to korzystne dla przedsiębiorstw i konsumentów i gwarantuje podatnikom najlepszą relację jakości do ceny. Przedstawiony wniosek zwiększy zdolność Unii Europejskiej do wywierania wpływu na naszych partnerów w negocjacjach międzynarodowych, by otwarli swoje rynki zamówień publicznych dla europejskich przedsiębiorstw. Jestem przekonany, że dzięki temu uzyskają one równe szanse, jeśli chodzi o pozyskiwanie zamówień publicznych na rynkach pozaunijnych, i w ten sposób będą tworzyć nowe miejsca pracy.”

Inicjatywa ta jest w pełni zgodna z zobowiązaniami UE podjętymi w ramach Porozumienia w sprawie zamówień publicznych zawartego w ramach WTO i dwustronnych umów handlowych. Europejskie instytucje zamawiające otrzymają dzięki inicjatywie wyjaśnienia dotyczące międzynarodowych zobowiązań UE w sposób prawnie wiążący.

Kluczowe aspekty wniosku dotyczącego rozporządzenia są następujące:

- potwierdzone zostaje istotne znaczenie otwarcia rynku zamówień publicznych UE;

- w przypadku zamówień powyżej 5 mln euro Komisja może zatwierdzić wykluczenie przez instytucje zamawiające w UE ofert składających się w znacznej części z towarów i usług pochodzących z państw trzecich, nieobjętych aktualnymi umowami międzynarodowymi;
- w przypadku nagminnych i poważnych przypadków dyskryminacji wobec europejskich dostawców w państwach nienależących do UE Komisja będzie mieć do dyspozycji mechanizm umożliwiający jej ograniczenie danemu państwu dostępu do rynku UE, jeżeli nie wykazuje ono gotowości do podjęcia negocjacji mających na celu usunięcie nierówności w dostępie do rynku. Przewiduje się możliwość stosowania wszelkich możliwych środków ograniczających, na przykład wykluczenie ofert pochodzących z państw spoza UE lub nakładanie kar za zbyt niską cenę oferty;
- ponadto wniosek zwiększa przejrzystość rażąco niskich ofert w celu zwalczania nieuczciwej konkurencji na rynku europejskim ze strony dostawców z państw trzecich.

- **Kontekst**

W komunikatach „Akt o jednolitym rynku” z 2011 r. oraz „Handel, wzrost i polityka światowa” z 2010 r. Komisja podkreśliła znaczenie uczciwej konkurencji i dostępu do rynków zamówień publicznych jako jednego z kluczowych narzędzi ożywienia wzrostu gospodarczego i tworzenia nowych miejsc pracy, w szczególności w kontekście niedawnego kryzysu gospodarczego.

W konkluzjach z dnia 23 października 2011 r. Rada Europejska wezwała Komisję Europejską do przedstawienia wniosku w sprawie instrumentu UE mającego na celu otwarcie rynku zamówień publicznych i stwierdziła, że Europa będzie nadal wspierać wolny, uczciwy i otwarty handel, a jednocześnie zabezpieczać swoje interesy w duchu wzajemności i z myślą o wzajemnych korzyściach w odniesieniu do największych gospodarek świata.

W grudniu ubiegłego roku Komisja Europejska przedstawiła kompleksowy program modernizacji procedur udzielania zamówień publicznych w UE. Inicjatywa ta uzupełnia zawarte w nim propozycje dotyczące wewnętrznych uregulowań w UE o zbiór zasad odnoszących się do zewnętrznego wymiaru polityki zamówień publicznych.

UE prowadzi tradycyjnie otwartą gospodarkę i jest orędownikiem wolnego handlu. Dotyczy to również zamówień publicznych. Takiego podejścia nie stosuje się jednak wszędzie na świecie. Większość głównych partnerów handlowych UE stosuje

restrykcyjne procedury zamówień publicznych, które dyskryminują dostawców z UE. Obecny kryzys gospodarczy przyczynił się do rozpowszechnienia takich praktyk.

- **Dodatkowe informacje**

http://ec.europa.eu/internal_market/publicprocurement/modernising_rules/international_access/index_en.htm

<http://ec.europa.eu/trade/creating-opportunities/trade-topics/public-procurement/>

9. RYNEK WEWNĘTRZNY I FINANSE - Podjęcie działań w sprawie równoległego systemu bankowego: zapobieganie postawianiu nowych źródeł ryzyka w sektorze finansowym

Wyciągnąwszy wnioski z kryzysu, UE wdraża ambitne reformy regulacyjne w całym sektorze finansowym, a w szczególności w sektorze bankowym. Przyczynią się one do stworzenia silniejszego i bardziej stabilnego sektora finansowego służącego gospodarce realnej. W ramach tych reform nadszedł obecnie czas, aby zająć się rosnącym sektorem niebankowej działalności pożyczkowej, tzw. równoległym systemem bankowym (ang. „shadow banking”), który do tej pory znajdował się na marginesie regulacji ostrożnościowej i nadzoru. Równoległy system bankowy pełni w pewnym stopniu ważne funkcje w systemie finansowym. Tworzy on na przykład dodatkowe źródła finansowania i oferuje inwestorom alternatywę w stosunku do depozytów bankowych. Może on jednak również stanowić potencjalne zagrożenie dla długoterminowej stabilności finansowej ze względu na nagromadzanie się nieznanego źródła ryzyka w sektorze finansowym i potencjalne efekty rozlania z równoległego systemu bankowego na normalny sektor bankowy.

W odpowiedzi na wezwania grupy G20 na szczytach w Seulu w 2010 r. i w Cannes w 2011 r. Rada Stabilności Finansowej (FSB) opracowuje zalecenia dotyczące dozoru nad tymi podmiotami i działaniami oraz ich regulacji. Konsultacja z dnia 19 marca 2012 r. – w formie zielonej księgi stanowi czynny wkład Komisji w prace prowadzone przez FSB.

Komisarz ds. rynku wewnętrznego i usług **Michel Barnier** powiedział: „Unia Europejska wykazała się wiodącą inicjatywą na arenie międzynarodowej w realizacji ambitnych reform w dziedzinie regulacji rynków finansowych, w szczególności w sektorze bankowym. Pragniemy zapobiec obchodzeniu obowiązujących i planowanych przepisów przez podmioty i działania finansowe, co prowadziłoby do nagromadzania się nowych źródeł ryzyka w sektorze finansowym. Dlatego też musimy lepiej

zrozumieć, na czym właściwe polega równoległy system bankowy, oraz ustalić jakie systemy regulacji i nadzoru i na jakim poziomie są w tym przypadku właściwe. Konieczne jest lepsze poznanie wszystkich części sektora finansowego.”

- **Kontekst**

Według Rady Stabilności Finansowej równoległy system bankowy jest to „system pośrednictwa kredytowego, który obejmuje podmioty i działania poza normalnym systemem bankowym”. Równoległy system bankowy może potencjalnie obejmować następujące rodzaje podmiotów i działalności:

- fundusze rynku pieniężnego (MMF) oraz inne rodzaje funduszy inwestycyjnych lub produktów wykazujących cechy depozytowe;
- fundusze inwestycyjne, które udzielają kredytów lub stosują dźwignię finansową, w tym fundusze inwestycyjne typu ETF i fundusze hedgingowe;
- przedsiębiorstwa finansowe i podmioty obracające papierami wartościowymi, udzielające kredytów lub gwarancji kredytowych lub dokonujące transformacji terminów zapadalności lub transformacji płynności, które nie są regulowane przepisami dotyczącymi banków;
- zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, które emitują lub gwarantują produkty kredytowe; oraz
- transakcje sekurytyzacyjne, pożyczki papierów wartościowych i umowy odkupu (repo).

W Zielonej księdze określono, w jaki sposób działalność związana z równoległym systemem bankowym została dotychczas uwzględniona w obowiązujących i proponowanych środkach UE. Na przykład struktury pozabilansowe takie jak spółki celowe (SPV) są regulowane pośrednio za pomocą regulacji bankowych. Zarządzający funduszami hedgingowymi podlegają bezpośredniej regulacji na mocy [dyrektywy w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi](#), która uwzględnia szereg kwestii związanych z równoległym systemem bankowym. Niektóre państwa członkowskie dysponują również dodatkowymi przepisami krajowymi dotyczącymi dozoru nad podmiotami finansowymi i działaniami, które nie są regulowane na poziomie UE.

Chociaż środki te do pewnego stopnia rozwiązują kwestie dotyczące podmiotów i działań związanych z równoległym systemem bankowym, konieczne są dalsze działania ze względu na ciągle ewoluujący charakter tego sektora i zmiany w naszym jego postrzeganiu. We współpracy z FSB, organami ustalającymi standardy oraz odpowiednimi unijnymi organami regulacyjnymi i nadzorczymi, Komisja zmierza

obecnie do dogłębnego przeanalizowania istniejących środków oraz do zaproponowania odpowiedniego podejścia w celu zapewnienia kompleksowego nadzoru nad równoległym systemem bankowym, połączonego z odpowiednimi ramami regulacyjnymi.

W tym kontekście Komisja prowadzi szczegółowe badania wariantów i dalszych działań w odniesieniu do pięciu głównych dziedzin: bankowości, zarządzania aktywami, pożyczek papierów wartościowych i umów odkupu, sekurytyzacji oraz innych podmiotów związanych z równoległym systemem bankowym.

- **Dalsze działania**

Zainteresowane strony są proszone o przesyłanie odpowiedzi na konsultację do 1 czerwca 2012 r. Konferencja w sprawie równoległego systemu bankowego odbędzie się w Brukseli w dniu 27 kwietnia. Wszystkie te działania przyczynią się do sformułowania stanowiska Komisji, które będzie ona reprezentować na arenie międzynarodowej, oraz pomogą jej w podjęciu decyzji w sprawie odpowiednich działań następczych.

- **Dodatkowe informacje:**

http://ec.europa.eu/internal_market/bank/shadow_banking/index_en.htm

10. RYNEK WEWNĘTRZNY I FINANSE - Komisja podejmuje działania na rzecz zwiększenia bezpieczeństwa i efektywności rozrachunku papierów wartościowych w Europie

W ramach działań zmierzających do stworzenia stabilnego systemu finansowego Komisja Europejska zaproponowała dnia 7 marca 2012 r. stworzenie wspólnych europejskich ram regulacyjnych dla instytucji odpowiedzialnych za rozrachunek papierów wartościowych, zwanych centralnymi depozytami papierów wartościowych (CDPW). Wniosek przyniesie zwiększenie bezpieczeństwa i poprawę skuteczności rozrachunku papierów wartościowych w Europie. Jego celem jest również skrócenie rozrachunku papierów wartościowych i zminimalizowanie liczby niedokonanych rozrachunków.

Komisarz do spraw rynku wewnętrznego i usług **Michel Barnier** powiedział: „Dołożę wszelkich starań, by zapewnić właściwe regulacje na rynkach finansowych i nadzór nad nimi. Rozrachunek jest kluczowym procesem dla rynków papierów wartościowych i dla finansowania naszej gospodarki; należy zatem zapewnić jego bezpieczeństwo i

skuteczność. Liczby mówią same za siebie: w ciągu dwóch ostatnich lat w Unii Europejskiej CDPW przeprowadziły rozrachunek transakcji o wartości przekraczającej miliard euro. W celu zapewnienia prawdziwie jednolitego rynku usług świadczonych przez krajowe CDPW, przedstawiony wniosek wprowadzi w całej Unii wspólne standardy rozrachunku papierów wartościowych, zgodne z tymi, które stosują nasi międzynarodowi partnerzy.”

- **Wniosek obejmuje następujące główne elementy:**

- cykl rozrachunkowy zostanie zharmonizowany i ustalony na poziomie wynoszącym maksymalnie dwa dni po dniu sesyjnym w przypadku papierów wartościowych znajdujących się w obrocie giełdowym lub odbywającym się na innych rynkach regulowanych (obecnie dla większości transakcji papierami wartościowymi w Europie niezbędne są dwa do trzech dni).
- Uczestnicy rynku, którzy nie przedstawili swoich papierów wartościowych w uzgodnionym terminie rozliczenia, będą podlegać karom i będą zobowiązani do zakupu papierów wartościowych na rynku oraz dostarczenia ich swoim kontrahentom.
- Emitenci i inwestorzy zobowiązani będą do zachowania elektronicznego rejestru praktycznie wszelkiego rodzaju papierów wartościowych oraz do zgłaszania ich CDPW, jeżeli są one przedmiotem obrotu na giełdach lub innych rynkach regulowanych.
- CDPW będą musiały działać zgodnie ze ścisłymi wymogami dotyczącymi ich organizacji, prowadzenia działalności gospodarczej i wymogów ostrożnościowych, tak by zagwarantować ich rentowność oraz ochronę ich użytkowników. Będą one również musiały uzyskać zezwolenie właściwych organów krajowych i podlegać ich nadzorowi.
- Centralnym depozytorem papierów wartościowych, które uzyskały zezwolenie, zostanie przyznany „paszport” umożliwiający świadczenie usług w innych państwach członkowskich.
- Użytkownicy będą mogli wybierać spośród wszystkich 30 CDPW w Europie.
- CDPW w UE, niezależnie od państwa, w którym mają siedzibę, będą miały dostęp do każdej innej CDPW lub do innych elementów infrastruktury rynku, takich jak systemy obrotu lub partnerzy centralni.

Wniosek zostanie obecnie przekazany do Parlamentu Europejskiego i Rady, gdzie prowadzone będą negocjacje w celu jego przyjęcia.

- **Informacje podstawowe**

Rozrachunek jest ważnym procesem, który zapewnia wymianę papierów wartościowych na środki pieniężne w następstwie transakcji papierami wartościowymi (na przykład nabycia lub sprzedaży papierów wartościowych). CDPW to instytucje istotne dla rynków finansowych pod względem systemowym, ponieważ obsługują one infrastrukturę (tzw. systemy rozrachunku papierów wartościowych), która umożliwia rozliczanie praktycznie wszystkich transakcji na papierach wartościowych. Zadaniem CDPW jest także śledzenie, ile papierów wartościowych zostało wyemitowanych i przez kogo, oraz śledzenie zmian własności takich papierów wartościowych. Centralne depozyty papierów wartościowych odgrywają ponadto kluczową rolę w finansowaniu gospodarki, ponieważ prawie wszystkie zabezpieczenia stosowane przez banki przy pozyskiwaniu funduszy przepływają przez systemy rozrachunku papierów wartościowych obsługiwane przez CDPW.

CDPW są jednak nadal regulowane wyłącznie na poziomie krajowym i rozliczenia transgraniczne są mniej bezpieczne (na niektórych rynkach niepowodzenie w przypadku transakcji transgranicznych może dotyczyć nawet 10% transakcji) oraz mniej skuteczne niż rozliczenia krajowe – ich koszty są nawet do czterech razy wyższe.

Proponowane rozporządzenie uzupełni europejskie ramy regulacyjne dotyczące rynków papierów wartościowych. Transakcje papierami wartościowymi mają trzy główne etapy:

- obrót, który regulowany jest przez MiFID
http://ec.europa.eu/internal_market/securities/isd/index_en.htm
- rozliczenie, które zostanie uregulowane EMIR
http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/derivatives/index_en.htm
- rozrachunek, którego dotyczy omawiany wniosek
http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/central_securities_depositories_en.htm

11. GOSPODARKA - Wspieranie wzrostu gospodarczego i tworzenie miejsc pracy w Grecji – drugie sprawozdanie kwartalne grupy zadaniowej ds. Grecji

W dniu 15 marca 2012 r. powołana przez Komisję grupa zadaniowa ds. Grecji przedstawiła swoje drugie sprawozdanie na temat wsparcia UE dla Grecji. Grupa ta powstała, aby wspomóc Grecję w realizacji jej ambitnego programu reform, których celem jest przywrócenie wzrostu gospodarczego i tworzenie miejsc pracy. Działalność

grupy zadaniowej jest konkretnym wyrazem solidarności UE z Grecją. W kontekście drugiego programu pomocy finansowej dla Grecji, którego wdrażanie ma się wkrótce rozpocząć, rola grupy nabiera jeszcze większego znaczenia.

Od momentu powołania grupy zadaniowej przez przewodniczącego **José M. Barroso** w lipcu 2011 r. jej działania były bardzo skuteczne. Wspomniane drugie sprawozdanie opisuje postępy poczynione w zakresie przyspieszenia absorpcji środków unijnych przez Grecję (powyżej średniej UE), a także w zakresie opracowywania i wdrażania pomocy technicznej dla Grecji w około dziewięciu zasadniczych obszarach przy wsparciu około 20 państw członkowskich, Komisji i MFW.

Przewodniczący Komisji **José M. Barroso** powiedział: „Przyszłość Grecji zależy zarówno od przywrócenia stabilności finansowej, jak i potencjału wzrostu. Wsparcie udzielane przez grupę zadaniową Komisji jest kluczowym narzędziem służącym wspieraniu wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy w Grecji. Solidarność wielu państw członkowskich, Komisji i innych instytucji międzynarodowych jest bardzo pozytywnym sygnałem dla tego kraju. Wspólnie budujemy przyszłość Grecji!”.

Bruksela, dnia 15 marca 2012 r.

- **Pytania i odpowiedzi dotyczące grupy zadaniowej ds. Grecji i jej drugiego sprawozdania kwartalnego**

1. Na czym polega misja grupy zadaniowej ds. Grecji?

Grupę zadaniową ds. Grecji utworzono i zaprojektowano w taki sposób, aby wspomagać Grecję w nadchodzących latach w realizacji jej programu reform i w osiągnięciu wzrostu gospodarczego, zgodnie z programami zatwierdzonymi wspólnie przez Grecję, UE i MFW.

Od czasu jej powołania na wniosek greckiego rządu przez prezydenta José M. Barroso w lipcu 2011 r. i rozpoczęcia prac we wrześniu tego roku, grupa zadaniowa zajmowała się dwoma głównymi zadaniami:

- 1) określaniem i koordynacją pomocy technicznej ze strony państw członkowskich niezbędnej do tego, aby Grecja mogła wypełnić zobowiązania podjęte w uzgodnionym przez UE/MFW/EBC programie dostosowania. Zakończono już etap oceny i obecnie nadszedł czas na dostosowanie wiedzy specjalistycznej oferowanej przez liczne państwa członkowskie i instytucje (m.in. MFW) do potrzeb w takich dziedzinach, jak pobór podatków, ewidencja gruntów, modernizacja systemu

- opieki zdrowotnej, reforma administracji i budowanie jej potencjału, proces prywatyzacji, poprawa otoczenia biznesu itd.,
- 2) przyspieszeniem absorpcji środków unijnych w celu pobudzenia wzrostu gospodarczego i realizacji projektów zwiększenia zatrudnienia. Najważniejszym priorytetem było skoncentrowanie dostępnych unijnych środków na około 181 głównych projektach ukierunkowanych na zwiększenie wzrostu gospodarczego. Kolejnym krokiem będzie skierowanie do tych projektów dostępnych środków finansowych.

2. Jakie dziedziny objęte są działaniami grupy zadaniowej?

Grupa zadaniowa ds. Grecji prowadzi działania w następujących dziewięciu dziedzinach zgodnie z programem dostosowania gospodarczego oraz protokołem ustaleń między Grecją, UE, EBC, MFW oraz po konsultacjach z władzami Grecji i państwami członkowskimi. Zreformowanie tych dziedzin jest najpilniejsze w kontekście wsparcia przyszłego rozwoju Grecji.

1. Programy realizowane w ramach polityki spójności, środowisko i transport
2. Budżet i system podatkowy
3. Sektor finansowy / dostęp do finansowania
4. Otoczenie biznesu (zamówienia publiczne i konkurencja)
5. Reforma administracji / e-administracja
6. Rynek pracy
7. Zdrowie publiczne
8. System sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne
9. Prywatyzacja i ukończenie robót publicznych

3. Dotychczasowe osiągnięcia są niewielkie. Czy grupa zadaniowa to kolejna biurokratyczna struktura?

W ciągu minionych sześciu miesięcy:

- pierwszym priorytetem grupy zadaniowej było zidentyfikowanie wielu będących w toku projektów finansowanych ze środków UE, które przerwano ze względu na brak środków po stronie greckich władz. Sporządzono wykaz głównych projektów ukierunkowanych na zwiększenie wzrostu gospodarczego, aktualnie odbywa się przeprogramowywanie znacznej części środków UE do tych projektów;
- drugim priorytetem grupy zadaniowej było ustanowienie solidnej współpracy oraz dobrych stosunków roboczych z greckimi władzami. W wyniku prac grupy otrzymano zbiór jasnych wniosków ze strony greckich władz, dotyczących

pomocy technicznej. Grupie zadaniowej udało się w międzyczasie dostosować wsparcie techniczne oferowane przez państwa członkowskie do potrzeb technicznych w najważniejszych dziedzinach.

4. Co konkretnie udało się osiągnąć grupie zadaniowej?

Po pierwsze, środki UE – jedno z niewielu dostępnych w Grecji źródeł finansowania wzrostu gospodarczego – są skuteczniej ukierunkowane i wydawane.

- Grupa zadaniowa i władze greckie zmieniają przeznaczenie dużej części kwoty 20,4 mld EUR udostępnionej Grecji ze środków w ramach polityki spójności. Szczególnie nasilone działania koncentrują się wokół 181 – uprzednio wskazanych - projektów w zakresie zwiększenia wzrostu gospodarczego. Główne przykłady: 5 koncesji na budowę autostrad (1 400 km oraz 30 000 potencjalnych miejsc pracy) i wsparcie dla MŚP.
- Grecja poprawiła swoje wyniki w zakresie absorpcji środków unijnych, osiągając 35% (powyżej średniej UE dla tego punktu w okresie programowania) oraz ponad 98% w zakresie środków na płatności w ramach celu rocznego na 2011 r. określonego w protokole ustaleń.

Po drugie, w ciągu ubiegłych sześciu miesięcy blisko 20 państw członkowskich, Komisja i MFW udzieliły pomocy technicznej na niespotykaną dotąd skalę. W ciągu roku spodziewane jest nadejście dalszej pomocy. Wkład w postaci wiedzy specjalistycznej przyczynia się do modernizowania gospodarki i administracji publicznej w Grecji. Odnotowuje się szereg pozytywnych zjawisk, które po uzyskaniu pomocy technicznej rozwiną się jeszcze bardziej dynamicznie:

- zebrano już 946 mln EUR z tytułu zaległości podatkowych w porównaniu z początkowo zakładanym celem wynoszącym 400 mln EUR,
- liczba zaległych spraw podatkowych oczekujących na orzeczenie sądowe zmniejszyła się w ciągu czterech miesięcy o 15% (powinna się zmniejszyć o 80% do końca 2012 r.),
- Francja i Niemcy wspierają główną reformę centralnych i lokalnych władz administracyjnych: wprowadzenie do maja 2012 r. międzyresortowej koordynacji, od stycznia br. trwa ocena kompetencji urzędników państwowych, a od lutego br. – struktur horyzontalnych technologii informacji i komunikacji oraz zasobów ludzkich w ministerstwach,
- w lutym br. przy wsparciu grupy zadaniowej przyjęto liberalizację zasad dostępu do zawodów regulowanych oraz zasad ich wykonywania.

5. Czy w Grecji tworzony jest gabinet cieni?

Nie, grupa zadaniowa ds. Grecji nie posiada kompetencji wykonawczych i nie może narzucić rządowi Grecji żadnych decyzji prawnych ani finansowych. Jej rola polega na wspieraniu Grecji we wdrażaniu reform uzgodnionych z Komisją, EBC i MFW, i przyjętych przez jej parlament krajowy. Pracujemy na rzecz Grecji i wspólnie z Grekami!

6. W jaki sposób grupa zadaniowa współpracuje z trójką UE/MFW/EBC?

Grupa zadaniowa Komisji uzupełnia działania trójki. Ta ostatnia współpracuje z greckimi władzami przy określaniu najważniejszych reform strukturalnych, jakie mają być wdrożone w Grecji oraz przy nadzorowaniu wdrażania w odstępach kwartalnych.

Grupa zadaniowa Komisji istnieje, aby pomagać Grecji we wdrażaniu tych reform poprzez przyciągnięcie pomocy technicznej z państw członkowskich oraz usprawnianie sposobu wykorzystywania funduszy unijnych. W swoim sprawozdaniu grupa zadaniowa monitoruje konkretne postępy w tych dwóch aspektach.

Celem zapewnienia spójności działań pracownicy Komisji w ramach trójki i grupa zadaniowa przedkładają sprawozdania wiceprzewodniczącemu Olliemu Rehnowi.

7. Ile osób pracuje dla grupy zadaniowej?

Siedzibą grupy zadaniowej jest Bruksela; grupa posiada również stałe przedstawicielstwo w Atenach. Grupa składa się z około 45 osób (z których 15 pracuje w Atenach). Większość z nich jest urzędnikami Komisji. Szefem grupy zadaniowej jest specjalny doradca prezydenta Horst Reichenbach. Koordynacja pomocy technicznej odbywa się poprzez organizowane regularnie w Brukseli posiedzenia wysokiego szczebla (ostatnie spotkanie odbyło się dnia 6 marca br.).

W ramach grupy działa także pewna liczba oddelegowanych ekspertów krajowych z Francji (2), Zjednoczonego Królestwa (2), Niemiec (2), Niderlandów (2), Belgii i Republiki Czeskiej. Przygotowywana jest rekrutacja kolejnych współpracowników (z Austrii i Szwecji). Także inne państwa członkowskie wyraziły zainteresowanie ewentualnym przysłaniem swoich ekspertów. Aktualnie okres oddelegowania wynosi jeden rok.

8. W zeszłym miesiącu Eurogrupa zwróciła się do Komisji o wzmocnienie grupy zadaniowej. Co planuje Komisja?

Ze względu na to, że w ramach drugiego programu dostosowania gospodarczego dla Grecji kładzie się jeszcze silniejszy nacisk na zwiększenie wzrostu gospodarczego, konkurencyjności i zatrudnienia niż w przypadku pierwszego wzrośnie znaczenie wkładu grupy zadaniowej.

Komisja – w bliskiej koordynacji z greckimi władzami - podejmie wkrótce decyzję dotyczącą sposobu zwiększenia jej potencjału na miejscu.

9. Czego dotyczy pomoc techniczna?

Pomoc techniczna ma wnosić wiedzę specjalistyczną lub praktyczne doświadczenie w najważniejszych dziedzinach tam, gdzie brakuje tego w Grecji. Wiele państw członkowskich wyraziło gotowość wysłania ekspertów krajowych na krótsze lub na dłuższe okresy w celu wsparcia projektów dotyczących pomocy technicznej. Wiedzy specjalistycznej dostarcza także MFW. Grupa zadaniowa jest po to, aby koordynować tę wiedzę specjalistyczną, a następnie dopasowywać ją do konkretnych potrzeb. W niektórych przypadkach grupa zadaniowa – czasem przy udziale innych służb Komisji – świadczy we własnym zakresie konkretną pomoc techniczną.

10. Kto płaci za pomoc techniczną?

Wspomnianym wyżej ekspertom, których pobyt w Grecji ogranicza się na ogół do kilku dni, płacą ich państwa członkowskie. Komisja pokrywa jedynie koszty ich misji.

11. Jak konkretnie funkcjonuje pomoc techniczna?

Potrzeby w zakresie pomocy technicznej są dzielone na ogół według konkretnych dziedzin polityki (budżet i podatki; sektor finansowy; fundusz spójności i rolnictwo; otoczenie biznesu, zamówienia publiczne i konkurencja; rynek pracy, zdrowie publiczne, wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne; reforma administracji / e-administracja, statystyka; społeczeństwo obywatelskie i partnerzy społeczni).

W przypadku przyjętego wniosku o pomoc grupa zadaniowa dostarcza wsparcia w formułowaniu uzgodnionego z władzami greckimi programu roboczego zawierającego jasne wytyczne i pośrednie cele. Pomaga ona także władzom greckim przy mobilizowaniu od innych państw członkowskich oraz organizacji europejskich i międzynarodowych wiedzy specjalistycznej koniecznej do realizacji programu prac dotyczącego pomocy technicznej.

Pomoc techniczna może przybierać formę:

- krótkoterminowych misji ekspertów lub warsztatów przez nich prowadzonych, w których przedstawiciele administracji krajowej prezentują swoje rozwiązania swoim greckim odpowiednikom. Dzięki temu greckie władze mogą wybrać rozwiązania najwłaściwsze do ich potrzeb;
- trwalszego wsparcia w postaci wiedzy specjalistycznej ze strony poszczególnych państw członkowskich lub organizacji. Może ono obejmować długoterminową obecność ekspertów lub współpracę z władzami greckimi służące zapewnieniu rozwiązań technicznych w takich dziedzinach, jak technologie informacyjno-komunikacyjne;
- w niektórych przypadkach, państwo członkowskie z dużym doświadczeniem w danej dziedzinie polityki może przejąć odpowiedzialność lidera danej domeny. Lider danej domeny może zostać zaangażowany na wczesnym etapie projektu, np. przy definiowaniu planów działania. W tych przypadkach grupa zadaniowa ds. Grecji ułatwia trwającą już współpracę pomiędzy władzami greckimi, liderem domeny i innymi ekspertami.

Dopasowanie podaży i popytu w zakresie pomocy technicznej odbywa się na organizowanych regularnie w Brukseli przez grupę zadaniową ds. Grecji posiedzeniach koordynacyjnych wysokiego szczebla z udziałem władz greckich, (potencjalnych) oferentów pomocy technicznej i służb Komisji Europejskiej. Przed tymi posiedzeniami państwa członkowskie lub inne organizacje międzynarodowe są proszone o zadeklarowanie, jakimi projektami są zainteresowane w kontekście udzielenia pomocy technicznej.

12. Czy są konkretne przykłady pomocy technicznej udzielonej przez państwa członkowskie?

W porozumieniu z administracją grecką grupa zadaniowa ds. Grecji rozpoczęła realizację projektów w następujących konkretnych obszarach prac:

- administracji podatkowej, ze wspólnym planem działania MFW/UE (DG TAXUD i grupy zadaniowej ds. Grecji), już wspieranym przez pewną liczbę państw członkowskich (Austrię, Belgię, Bułgarię, Danię, Estonię, Finlandię, Francję, Niemcy, Włochy, Holandię, Portugalię, Hiszpanię, Szwecję),
- zarządzania finansami publicznymi, w szczególności kontroli wydatków,
- reformy administracyjnej (z Francją jako liderem na szczeblu centralnym i Niemcami jako liderem na szczeblu regionalnym),

- Niemcy zgodziły się również być liderem domeny w sektorze zdrowia, w przypadku którego konkretne prace należy dopiero ustalić,
- w przypadku kilku obszarów prac dotyczących otoczenia biznesu będących przedmiotem dyskusji rolę lidera domeny będzie odgrywać grupa zadaniowa ds. Grecji.

Koordinacja przebiega w formie kwartalnych spotkań koordynacyjnych na wysokim szczeblu zorganizowanych przez grupę roboczą ds. Grecji, z udziałem władz greckich, (potencjalnych) oferentów pomocy technicznej i służb Komisji. Przed tymi posiedzeniami państwa członkowskie lub inne organizacje międzynarodowe są proszone o zadeklarowanie, jakimi projektami są zainteresowane w kontekście udzielenia pomocy technicznej.

Kwartałne sprawozdanie grupy zadaniowej zawiera przegląd zadeklarowanej wiedzy specjalistycznej oraz ocenę postępów w terenie.

13. Ile unijnych pieniędzy udostępniono Grecji? Czy Grecja wykorzystuje te pieniądze w skuteczny sposób?

W latach 2007 – 2013 UE przeznaczyła dla Grecji za pośrednictwem funduszy strukturalnych 20 mld EUR z czego prawie 8 mld EUR już wypłacono. Jeśli chodzi o pozostałą część okresu programowania, do wykorzystania pozostało jeszcze ok. 12 mld EUR, mimo że w wielu przypadkach środki te przypisano już do konkretnych projektów.

Środki te – lub ich część – mogą być wykorzystane do pobudzenia potencjału wzrostu gospodarczego Grecji poprzez projekty celowe opracowane specjalnie pod kątem wspierania MŚP, walki z bezrobociem, rozwoju kluczowej infrastruktury. W listopadzie 2011 r. opublikowano wykaz 181 priorytetowych projektów uzgodnionych z władzami greckimi. Projekty te, odpowiadające 56% dostępnych środków w ciągu okresu programowania, będą prowadzone pod intensywnym nadzorem i ze wsparciem ze strony administracji greckiej i Komisji.

Wreszcie należy zauważyć, że Grecja osiągnęła dobre wyniki pod względem zdolności absorpcji funduszy. Do końca 2011 r., Grecja absorbowała 35% z 20,4 mld EUR funduszy UE, co przewyższa średnią UE wynoszącą 33,5%. Ten dobry wynik odnosi się do funduszy regionalnych (ok. 39,6% dla EL i 34,6% dla UE) i Funduszu Spójności (29,2% dla EL i 28,5% dla UE). W przypadku Funduszu Społecznego, Grecja absorbowała 24,4% przeznaczonych dla niej środków w porównaniu do średniej UE wynoszącej 27%.

14. Co zawiera drugie sprawozdanie?

Sprawozdanie przedstawia w jaki sposób grupa zadaniowa ds. Grecji organizuje i koordynuje świadczenie pomocy technicznej, a także określa ewentualne dodatkowe obszary, w których pomoc techniczna może być konieczna w przyszłości.

Sprawozdanie zawiera wnioski bazujące na pierwszych sześciu miesiącach działań grupy roboczej. Jeden z głównych rozdziałów sprawozdania poświęcono sposobowi wykorzystania funduszy spójności w kontekście wspierania wzrostu gospodarczego i tworzenia nowych miejsc pracy. W rozdziale dotyczącym przyspieszenia projektów polityki spójności sprawozdanie opisuje szereg pozytywnych działań, a także pozostające jeszcze wyzwania. Opisuje ono dobre postępy osiągnięte w ramach 181 projektów priorytetowych oraz zawiera uaktualnione informacje na temat stanu koncesji na budowę autostrad ważnych z punktu widzenia politycznego i gospodarczego. Przedstawia ono również przyszły mechanizm finansowania oparty na podziale ryzyka.

W ramach pozycji „**dostęp do finansowania/sektor finansowy**” sprawozdanie zawiera przegląd znaczących zasobów dostępnych dla finansowania MŚP. Przedstawia ono prowadzone prace, których celem jest rozwiązanie problemów płynności greckich banków krajowych i określa nowe przyszłe instrumenty, które mogłyby ułatwić dostęp MŚP do finansowania.

Drugi filar sprawozdania nakreśla pomoc techniczną ukierunkowaną na wsparcie reform strukturalnych przewidzianych w ramach programu dostosowania gospodarczego jako warunek przywrócenia przyszłego wzrostu gospodarczego i konkurencyjności.

W rozdziale sprawozdania dotyczącym **budżetu i opodatkowania** omówione są osiągnięte postępy, takie jak sukcesy w odzyskiwaniu zaległości podatkowych. Określono tam również dziedziny, w których konieczne są dalsze postępy, takie jak pobór podatków od zamożnych podatników. Opisano tam starania mające na celu wdrożenie kompleksowego planu działań administracji podatkowej, w oparciu o znaczne wsparcie ze strony państw członkowskich, MFW i służb Komisji. Opisano tam również wysiłki w zakresie przeciwdziałania zjawisku prania brudnych pieniędzy, które jest obszarem wymagającym niezwyklej poprawy koordynacji między różnymi greckimi podmiotami. Niezbędne są również dalsze postępy w odniesieniu do zarządzania finansami publicznymi, zwłaszcza w zakresie kontroli wydatków.

Sprawozdanie odnotowuje znaczne postępy w realizacji **reformy administracji publicznej oraz w dziedzinie e-administracji**. Rząd grecki utworzył grupę sterującą pod przewodnictwem premiera. Znacznej pomocy technicznej udzielają władze francuskie, które prowadzą prace nad reformą administracyjną władz centralnych. Przy wsparciu Niemiec prowadzona jest równolegle reforma zdecentralizowanej, regionalnej i lokalnej administracji.

W odniesieniu do reform strukturalnych mających na celu poprawę funkcjonowania **otoczenia biznesu**, na zaawansowanym etapie są prace przygotowawcze w ramach pomocy technicznej w takich dziedzinach jak wspieranie eksportu, przegląd prawa zamówień publicznych i administracji, zawodów regulowanych oraz uproszczenie uregulowań prawnych. Szereg projektów dotyczących pomocy technicznej jest w zawieszeniu do czasu ostatecznej zgody ze strony władz greckich.

Zdrowie publiczne to kolejny obszar, w którym zidentyfikowano wiele potrzeb i możliwych dostawców pomocy technicznej. Pomoc techniczna będzie się skupiać na kwestiach ustalania cen produktów farmaceutycznych, lepszym zarządzaniu korzystaniem z usług i produktów zdrowotnych, a także kwestii otoczenia opieki zdrowotnej. W odniesieniu do tej ostatniej kwestii, pomoc techniczna będzie udzielona w celu ustanowienia zintegrowanego funduszu chorobowego.

Postępy poczyniono także w zakresie **reformy systemu sądownictwa**. Wstępna ocena z udziałem administracji greckiej i potencjalnych dostawców pomocy technicznej umożliwiła określenie potrzeb i częściowe uruchomienie pomocy technicznej w takich dziedzinach, jak przyspieszenie postępowania sądowego, zaległości w sądach dotyczące spraw podatkowych i pozasądowe rozstrzyganie sporów.

W zakresie **migracji, azylu i granic** zaczęto już konkretne prace, natomiast część potrzeb w zakresie pomocy technicznej, która jest niezbędna do wdrożenia greckiego planu działania w dziedzinie migracji i azylu na 2010 r., nadal oczekuje na ewentualne oferty.

W ramach wszystkich działów wskazano na wkład wniesiony przez dostawców pomocy technicznej, w tym często zasadniczy wkład ze strony innych służb Komisji. W załączniku do sprawozdania opisano ponadto stan realizacji projektów pomocy technicznej, jak również wkład zaangażowanych w nie państw członkowskich i organizacji.

- **Więcej informacji:**

Drugie sprawozdanie kwartalne dostępne jest pod adresem:

http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/president/taskforce-greece/index_en.htm

Opracowała:
dr Magdalena Skulimowska³

³ Na podstawie informacji Komisji Europejskiej.